

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/265/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214207904
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladislav Puškáš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8214207904.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Bardejov JUDr. Vladislav Puškáš v právnej veci žalobkyne M. B., nar. X.X.XXXX, I. XXX/XXX, XXX XX I., zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia 772,- Eur a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a iné, dňa 14.4.2016 takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 772,- EUR, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka, v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 03.05.2011 č. zmluvy XXXXXXXXXX uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni na účet jej právneho zástupcu na trovách konania 355,68 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa podanou žalobou žiadala žalovanému uložiť povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 772,- Eur a zároveň určiť, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX z 3.5.2011, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru - bod 11 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je neprijateľná.

Žalobu odôvodňovala tým, že so žalovaným uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu a to zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX vo výške 800,- Eur za poplatok vo výške 772,- Eur s tým, že celkovú čiastku vo výške 1.572,- Eur zaplatí žalovanému v 12-tich splátkach. Poplatok z predmetného úveru predstavuje 96,50 %-né navýšenie. Za úver nakoniec uhradila 1.572,- Eur.

Podľa žalobkyne už na prvý pohľad ide o veľmi úžerný poplatok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi predovšetkým pre jeho neprímeranosť. Navyiac na stránke Ministerstva spravodlivosti SR sa nachádza rozhodnutie nemeckého súdu o tom, že administratívny poplatok za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy je neprijateľný.

Takýto poplatok predstavuje 2/3-iny z predmetného poplatku (64,33 %). Žalovaný neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok a preto je podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľný. Navyiac je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne

plnenie sa jedná. Neurčitosť vedľajšieho plnenia spojeného s údajnou administratívou má dopad na platnosť administratívneho poplatku.

Vo vzťahu k predmetnému poplatku žalobkyňa poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 11C 42/2012-46 zo dňa 13.9.2013, ktorý rozhodol o tom, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3 zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 5Co 219/2013-91 zo dňa 21.8.2014. Ďalej poukázala aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, z ktorého vyplýva, že ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému dojednaniu o cene. Spotrebiteľovi je účtovaný poplatok, bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie, čo v konečnom dôsledku predstavuje neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa.

Úver poskytnutý žalovaným je podľa žalobkyne úžerný, preto odporuje dobrým mravom a je neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Trvá na neplatnosti v časti úžerných úrokov a neprijateľného administratívneho poplatku. Oproti bankám sú úroky a poplatok niekoľkonásobne vyššie.

Naliehavý právny záujem má z dôvodu, že na základe úspešného rozhodnutia o neprijateľnosti zmluvných podmienok, si chce uplatniť primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

Podľa žalobkyne konaním žalovaného boli porušené aj jej spotrebiteľské práva, pretože žalovaný neuviedol RPMN. Z tohto dôvodu je tu aj iný dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov podľa zákona č. 129/2001 Z.z. (§ 9 ods. 2 písm. j/). Vzhľadom na viaceré úvery a každý v rozpore so zákonom je nemysliteľné, žeby takéto konanie sa dalo označiť len ako nedbanlivostné.

S poukazom na ustanovenie § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka žalobkyňa žiada vydať bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi jej platbami, t. j. 1.572,- Eur a výškou úveru 800,- Eur, teda 772,- Eur.

Žalobkyňa v závere svojej žaloby poukázala na judikatúru, ktorou boli riešené obdobné prípady: rozsudok Krajského súdu v Prešove 16Co 71/2011 aj na www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>> „civilnoprávna úžera spôsobuje neplatnosť právneho úkonu ...“, NS SR 5Cdo 26/2011, 14Cdo 1/09, NS ČR 21Cdo 1484/04.

Žalovaný v replike na žalobu žalobkyne uviedol, že rázne odmieta tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého zmluvná podmienka uvedená v zmluve o úvere číslo XXXXXXXXXX, t.j. administratívny poplatok za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná zmluvná podmienka. Poukázal na čl. 4 odsek 2 Smernice rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, z ktorého vyvodil záver, že podstatou spotrebiteľského práva nie je a nemôže byť regulácia cien. Ceny sú predmetom voľného pôsobenia ponuky a dopytu. Spotrebiteľovi nie je a ani nemôže byť odňatá možnosť slobodnej voľby, či určité služby za určitú cenu prijme, alebo službu nevyužije. Žalovaný v tejto súvislosti odkazuje na stanovisko generálnej advokátky Veriaci Trstenjak v konaní pred Súdnym dvorom EÚ vo veci C-484/08. Závery generálnej advokátky Trstenjak vyplývajú aj zo základných cieľov EU stanovených v článku 3 odsek 3 Zmluvy o Európskej únii, podľa ktorého Európska únia sa usiluje o trvalo udržateľný rozvoj Európy založený okrem iného na sociálnom trhovom hospodárstve s vysokou konkurencieschopnosťou. Z ustanovení európskeho primárneho práva celkom jednoznačne vyplýva, že efektívny trh založený na voľnej súťaži cien a súťaži služieb, rovnako ako trhové hospodárstvo založené na autonómii vôle pri dojednávaní základných prvkov zmluvného vzťahu, akými sú predmet plnenia a jeho cena. Toto znenie smernice bolo do právneho poriadku Slovenskej republiky implementované prostredníctvom ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Aj z tohto zákonného ustanovenia vyplýva záver, že predmetom prieskumu nemôžu byť zmluvné dojednania týkajúce sa primeranosti ceny. Ak by takýto prieskum bol prípustný, dochádzalo by k neprímeraným a extrémnym zásahom do trhu a v konečnom dôsledku k regulácii cien všetkých tovarov a služieb. Taká regulácia cien by bola v priamom

rozpore s čl. 55 ods. 1 Ústavy SR. Žalobcom navrhovaná aplikácia ustanovení o ochrane spotrebiteľa by nad prípustnú mieru zasiahla do základných hybných síl nášho a európskeho hospodárstva.

Z uvedeného vyplýva, že zmluvné dojednanie, ktoré podliehalo prieskumu v tomto konaní, je celkom jednoznačne cenovým dojednaním a vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj článku 4 odseku 2 Smernice Rady 93/13/EHS je vylúčené, aby súd preskúmaval primeranosť tohto dojednania.

K vydaniu bezdôvodného obohatenia žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Vzhľadom na uvedené žalovaný žalobu žalobkyne navrhuje, ako nedôvodnú zamietnuť.

V súlade s ustanovením § 115 ods. 1 O.s.p. súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobkyňu, jej právneho zástupcu a žalovaného. Žalobkyňa i jej právny zástupca boli predvolaní na pojednávanie doručené dňa 23.3.2016, teda v lehote podľa § 115 ods. 2 O.s.p. a obaja sa na pojednávanie dostavili. Podľa už citovaného § 115 ods. 2 O.s.p. bolo riadne a včas doručené predvolanie aj žalovanému, ktoré prevzal dňa 23.3.2016, avšak na pojednávanie sa nedostavil. Elektronickým podaním, súdu doručeným dňa 12.4.2016 svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a zároveň súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného, keď k takémuto postupu boli splnené podmienky vymedzené ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p. Vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením sa s obsahom zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 3.5.2011, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru žalovaného, listom žalovaného zo dňa 16.4.2014, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.9.2013 č. k. 11C 42/2012-46, rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.8.2014 č. k. 5Co 219/2013-91 a zistil:

Žalobkyňa dňa 3.5.2011 uzatvorila pod číslom XXXXXXXXXX so žalovaným zmluvu o úvere, z obsahu ktorej vyplýva, že žalovaný ako veriteľ na základe tejto zmluvy bol oprávnený žalobkyňu ako dlžníčke poskytnúť úver v sume 800,- Eur a žalobkyňa sa zaviazala žalovanému zaplatiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 772,- Eur, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 1.572,- Eur v 12-tich mesačných splátkach po 131,- Eur.

Medzi účastníkmi niet sporu v tom, že žalovaný v súlade so zmluvou žalobkyňu sľúbený úver vo výške 800,- Eur poskytol ako ani tvrdenie žalobkyne, že sumu, ktorú sa podľa zmluvy zaviazala žalovanému zaplatiť, zaplatila. Žalovanému tak okrem vrátenia peňažných prostriedkov, ktoré jej požičal, zaplatila navyše poplatok vo výške 772,- Eur.

Poplatok z úveru podľa žalobkyne predstavuje 96,50 %-né navýšenie a je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, ako to vyplýva z čl. 11 VOP. Poplatok nebol individuálne dojednaný, lebo bol súčasťou formulára zmluvy a svojou výškou, na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia, na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 neprijateľnú podmienku. Žalobkyňa zmluvu o úvere považuje za zmluvu spotrebiteľskú.

Žalovaný záver žalobkyne, že zmluva o úvere medzi nimi uzavretá dňa 3.5.2011 má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespochybnil a tak súd v zhode so stanoviskom oboch účastníkov konania vychádzal zo zistenia, že zmluva o úvere, ktorú uzavreli účastníci konania dňa 3.5.2011 je zmluvou spotrebiteľskou a úver na základe nej poskytnutý, je úverom spotrebiteľským. Čo do svojho základu je však účastníkmi uzavretá zmluva obchodnoprávnym záväzkovým vzťahom a v súlade s ustanovením § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, teraz ustanovením § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka) ide o tzv. absolútny obchodný vzťah. Samotné uzavretie úverovej zmluvy sa preto riadi príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, najmä ustanoveniami § 497 a násl. o úverovej zmluve. Zmluva účastníkmi uzavretá je ale svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou a úver na jej základe poskytnutý žalovanou stranou žalobkyňu je úverom spotrebiteľským (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, resp. § 2 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z.z.), preto práva a povinnosti

medzi žalobkyňou a žalovaným založené nimi uzavretou zmluvou číslo XXXXXXXXXX zo dňa 3.5.2011 je treba prioritne posudzovať podľa príslušných ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, ustanovení zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákon číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, všetko v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, t. j. ku dňu 3.5.2011, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu 3.5.2011, t. j. ku dňu uzavretia zmluvy medzi žalobkyňou a žalovanou stranou, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľský charakter účastníkmi uzavretej zmluvy účastníci nespochybňovali. Napriek tomu súd dodáva:

Žalovaný, ktorý úver žalobkyni poskytol, je právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddieli: Sro, vložka číslo: 23636/B, s predmetom činnosti, okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov i poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov. Ak žalovaný úver žalobkyni poskytol, konal tak v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, v dôsledku čoho nemôžu byť pochybnosti o tom, že pri uzatváraní zmluvy o úvere so žalobkyňou vystupoval v postavení dodávateľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka i v postavení veriteľa pojmovo definovaného ustanovením § 2 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd pritom dodáva, že žalovaný úvery poskytuje vo veľkom rozsahu, ako je to súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. Žalobkyňa je fyzickou osobou, nepodnikateľkou. Úverová zmluva bola účastníkmi dňa 3.5.2011 uzavretá na formulári, na ktorom sú štyri možnosti voľby účelu poskytnutia finančných prostriedkov: na výkon 1. zamestnania, 2. povolania, 3. podnikania a 4. iný účel. Žalobkyňa ako účel poskytnutia peňažných prostriedkov na zmluve vyznačila v poradí štvrtú možnosť. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a bola v postavení spotrebiteľky tak, ako je definovaná v ustanovení § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka i v § 2 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z.

Podanou žalobou sa žalobkyňa domáha síce dvoch nárokov, ale so spoločným skutkovým i právnym základom. V prvom bode výrokovej časti žaloby sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 772,- Eur tvrdiac, že na základe zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX uzavretej dňa 3.5.2011 jej žalovaný poskytol úver vo výške 800,- Eur za poplatok vo výške 772,- Eur, ktorý zo sumy úveru predstavuje 96,50 % navýšenie. Žalovaný jej pritom za takýto poplatok neposkytol reálne plnenie, svojou výškou, na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia, na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čím predstavuje podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľnú podmienku a preto, v druhom bode výrokovej časti žaloby, neprijateľnosť tejto podmienky, ináč uvedenej v bode 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, žiada určiť. V zmysle žaloby žalobkyne je tak jej nárok na vydanie

bezodôvodného obohatenia viazaný na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyjadrenej v bode 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru žalobcu, tvoriaci základ poplatku.

Podľa § 53 Občianskeho zákonníka v znení k 3.5.2011, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so

zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, podľa ktorých si dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu jednostranne a bez poskytnutia výpovednej lehoty vypovedať túto zmluvu, sa nepovažujú za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. g), ak ide o vážny objektívny dôvod, ktorý dodávateľ nezapríčinil, nemohol predvídať ani odvrátiť a ktorý dodávateľovi bráni v plnení tejto zmluvy, pričom dodávateľ sa v tejto zmluve zaviazal, že o vypovedaní a dôvode vypovedania tejto zmluvy bez zbytočného odkladu písomne informuje spotrebiteľa. Ustanovenia odseku 4 písm. g) a i) o neprijateľných podmienkach sa nepoužijú na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je

a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv,

b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodné peňažné príkazy vystavené v cudzej mene.

Za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. i) sa nepovažuje podmienka, podľa ktorej si

a) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu bez oznámenia zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré má platiť spotrebiteľ alebo dodávateľ, ak súčasne sa dodávateľ zaviazá bez zbytočného odkladu o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať spotrebiteľskú zmluvu písomne informovať spotrebiteľa a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu,

b) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu si vyhradzuje právo meniť jednostranne podmienky spotrebiteľskej zmluvy na dobu neurčitú, ak sa od dodávateľa vyžaduje, aby o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať túto zmluvu bez zbytočného odkladu písomne informoval spotrebiteľa, a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu.

Ustanovenie odseku 4 písm. j) o neprijateľných podmienkach sa nepoužije na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je

a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv,

b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodných peňažných príkazov vystavených v cudzej mene,

c) doložka o cenových indexoch, ak takúto doložku výslovne dovoľuje osobitný predpis a ak spôsob úpravy ceny je v tejto doložke výslovne opísaný.

Podľa § 53a citovaného zákona, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými

- 9 - 5C 265/2014-55

spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa § 3 ods. 3 zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c/ citovaného zákona, predávajúci nesmie spotrebiteľovi

a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,

b) upierať práva podľa § 3.

Podľa § 9 ods. 8 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

Podľa bodu 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré podľa obsahu zmluvy o úvere tvoria obsahovú súčasť zmluvy o úvere a nachádzajú sa na zadnej strane zmluvy o úvere, dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve a zaväzuje sa ju uhradiť v mesačných splátkach tak, ako je uvedené na prvej strane tejto zmluvy. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou.

Žalovaný vo svojom písomnom stanovisku k žalobe odmietol tvrdenie žalobkyne o neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyjadrenej v bode 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. S poukazom na článok 4 odsek 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a z neho vyplývajúce závery vyjadrené v stanovisku generálnej advokátky Veriaci Trstenjak v konaní pred Súdnym dvorom EÚ vo veci C-484/08 má zato, že zmluvné dojednanie, vo vzťahu ku ktorému sa žalobkyňa domáha vyslovenia neprijateľnosti je cenovým dojednaním a tak vzhľadom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorým do právneho poriadku Slovenskej republiky, bolo implementované znenie článku 4 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS je vylúčené, aby súd preskúmaval primeranosť tohto dojednania. S týmto stanoviskom žalovaného je možné súhlasiť iba čiastočne.

Je treba totiž súhlasiť s tou časťou stanoviska žalovaného, v ktorej uvádza, že v zmysle článku 4 odseku 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ale ani na primeranosť ceny a úhrady. Žalovaný však „pozabudol“ dodať, že táto zásada platí za splnenia pre spotrebiteľa veľmi dôležitej podmienky. Touto podmienkou je zrozumiteľnosť a jasnosť podmienok, za ktorých cena a úhrada boli tvorené, pričom ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorým, ako správne uvádza žalovaný vo svojom písomnom stanovisku, bola Smernica v časti článku 4 odsek 2 implementovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, dodáva, že aj v prípade, ak neprijateľná podmienka by bola dojednaná individuálne.

V dôsledku uvedeného nie je preto možné súhlasiť s tou časťou stanoviska žalovaného, pokiaľ z článku 4 odsek 2 Smernice i ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyvodzuje záver o absolútnej nemožnosti súdneho preskúmania zmluvných podmienok o cene úveru. Takýto záver z citovaných ustanovení nielenže nie je možné vyvodiť, ale bol by aj v príkrom rozpore so základnými princípmi ochrany spotrebiteľa pred nekalými podmienkami, v rozpore so základnými princípmi Smernice, ale tiež s už ustálenou judikatúrou nielen súdov Slovenskej republiky (napríklad rozhodnutie, na ktoré žalobkyňa poukazuje v žalobe) ale aj judikatúrou Európskeho súdneho dvora, napríklad vo veciach C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98 a iné.

Vychádzajúc z uvedeného súd preto skúmal, či zmluvná podmienka uvedená v bode 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktorá nesporne má vplyv na celkovú cenu úveru poskytnutého žalovaným žalobkyňi nie je zmluvnou podmienkou neprijateľnou v zmysle ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka.

Vo svetle citovaných zákonných ustanovení, najmä ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky i Európskeho súdneho dvora a Smernice; základným znakom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Obsahom zmlúv o spotrebiteľských úveroch tak nesmú byť neprijateľné zmluvné podmienky, príkladmo vypočítané v ustanovení § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Výpočet neprijateľných zmluvných podmienok v ustanovení § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka nie je taxatívny, čo znamená, že ako neprijateľnú podmienku možno vyhodnotiť aj iné zmluvné dojednanie. Neprijateľnou podmienkou v zmysle už ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky pritom môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale tiež spôsob jeho formálneho vyjadrenia, pod ktorý je nutné zaradiť aj prípadné nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy.

Inými slovami, neprijateľnými sú aj také zmluvné podmienky, ktoré sú bezprostredným dôsledkom nekalej praktiky dodávateľa pri uzatváraní zmluvného vzťahu so spotrebiteľom.

Na uzavretie úverovej zmluvy so žalobkyňou, žalovaný použil ním bežne, pre tento účel, používaný formulár s dopredu pripraveným textom obsahových náležitostí zmluvy i listiny označenej ako Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Do takto pripraveného formulára boli rukou vpísané generálne žiadateľa o úver (žalobkyňa) a suma úveru, suma poplatku, celková suma, ktorú sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť, počet a výška splátok úveru i deň splatnosti prvej splátky úveru. Z obsahu textu zmluvy tak, ako je uvedený na prvej strane formulára pritom nie je zrejmé nielen aký druh poplatku sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť, ale ani čo tvorí jeho základ a spôsob akým bola výška poplatku vypočítaná. Z tejto časti úverovej zmluvy pritom ani nie je zrejmá súvislosť tohto poplatku s bodom 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru nachádzajúcich sa na rubovej časti formulára. Navyše formulácia bodu 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neurčitá a nejasná, najmä jeho druhá časť v znení „Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“. Nemôže byť sporu v tom, že nielen ustálená judikatúra súdov, ale tiež samotná prax bánk i nebankových subjektov prísne rozlišuje úroky ako odplatu poskytovateľa úveru za poskytnuté finančné prostriedky od poplatkov ako určitej náhrady žiadateľa o úver za náklady, ktoré poskytovateľovi úveru môžu vzniknúť v súvislosti s uzatvorením zmluvy o úvere a dočasným poskytnutím peňažných prostriedkov žiadateľovi úveru (dlžníkovi). V tomto prípade žalovaný ako poskytovateľ úveru nielenže tieto dve skutkovo ale aj právne celkom samostatné náležitosti zmluvy o úvere spojil v zmluve do jednej sumy, ale aj vo všeobecných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ich formuloval absolútne neurčitým pomerom a bez akýchkoľvek znakov, na základe ktorých by žalobkyňa ako spotrebiteľka mohla posúdiť ich primeranosť, čo do obsahu (druhu poplatkov) i ich výšky. Je tak nutné žalobkyni prisvedčiť, že zo zmluvy nie je možné zistiť o aké administratívne úkony ide, za ktoré žalovaný žiada od žalobkyne poplatok. Rovnako tak je nutné prisvedčiť žalobkyni aj pokiaľ tvrdí, že výška je užerná.

Navýšenie sumy úveru vo výške 800,- Eur o 772,- Eur a jeho zahrnutie pod kategóriu „poplatok“ je navyše v rozpore s ustanovením § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia totiž dodávateľ (poskytovateľ úveru) je ako obsahovú náležitosť povinný samostatne v úverovej zmluve vyjadriť nielen výšku úroku z úveru (§ 4 ods. 2 písm. i/ resp. j/ príp. o/ citovaného zákona), ale aj poplatky, lebo výška týchto nevyhnutných náležitostí úverovej zmluvy má význam nielen pre vyčíslenie celkových nákladov spotrebiteľa na úver, ale aj pre výpočet RPMN, ako nevyhnutných náležitostí takejto zmluvy, rozhodných okrem iného aj pre možnosť posúdenia celkových podmienok úveru a jeho prijateľnosti pre spotrebiteľa. Obsah zmluvy uzavretej žalovaným so žalobkyňou dňa 3.5.2011 o poskytnutí úveru, je v príkrom rozpore s týmito zásadami.

V zhode so žalobkyňou súd konštatuje, že neprimeranou sa javí aj výška poplatku, predstavujúca 96,50 % navýšenie úveru so splatnosťou jedného roka.

Zmluva o úvere i Všeobecné podmienky poskytnutia úveru sú dopredu žalovaným pripraveným formulárom, bez možnosti žalobkyne ako spotrebiteľky sa podieľať na ich príprave a dojednaní podmienok úveru. Túto skutočnosť žalovaná strana ani nepopiera, pričom v tejto súvislosti je právne bezvýznamná jej obrana vyjadrená v písomnom stanovisku k žalobe, podľa ktorej žalovanou stranou pripravené zmluvné podmienky žalobkyňa mohla odmietnuť a úver neprijat'. Takúto možnosť voľby nemožno považovať za prejav autonómnej vôle spotrebiteľa, keďže „výsledok“ voľby je veľmi často výraznou mierou ovplyvnený pomermi spotrebiteľa a jeho sociálnou situáciou.

Vzhľadom na uvedené tak nemôžu byť pochybnosti o neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyjadrenej v bode 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako neoddeliteľnej časti zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX účastníkmi uzatvorenej dňa 3.5.2011 v časti podľa žaloby žalobkyne, teda v časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou a v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe žaloby žalobkyne a podľa ustanovenia § 153 ods. 4 O.s.p. súd neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky vyslovil. Postupoval pritom v zhode s už judikovaným stanoviskom vyjadreným v rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 13.9.2013 č. k. 11C 42/2012-46 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.8.2014 č. k. 5Co 219/2013-91, na ktoré žalobkyňa vo svojej žalobe poukazuje.

V zmysle už citovaného ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Zmluvná podmienka, na základe ktorej žalobkyňa okrem vrátenia sumy 800,- Eur ako istiny úveru, mala zaplatiť poplatok vo výške 772,- Eur, v časti, v ktorej zodpovedajú dve tretiny zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je podmienkou neprijateľnou a tým aj neplatnou. Podľa názoru súdu neplatnou je ale aj zvyšná časť tejto zmluvnej podmienky, teda aj vo zvyšnej časti druhej vety bodu 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, vyjadrená slovami „Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úver ...“.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Už v predchádzajúcej časti dôvodov tohto rozsudku súd uviedol, že zmluvná podmienka vyjadrená v bode 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru veta druhá, je ako celok nejasná a neurčitá. S poukazom na tam prezentované skutočnosti, súd v zmysle ustanovení § 37 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 toho istého zákona, za neplatnú považuje aj zvyšnú časť tejto zmluvnej podmienky, teda aj časť týkajúcu sa jednej tretiny poplatku, ktorá by mala byť úrokmi z úveru.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Žalobkyňa z titulu vrátenia žalovaným poskytnutého úveru zaplatila žalobcovi 1.722,- Eur. Žalovaný toto tvrdenie žalobkyne nespochybnil, preto ani súd o tomto tvrdení žalobkyne nemal pochybnosti. Zo súdom skôr uvedeného vyplýva, že časť zmluvy o úvere a to v rozsahu zmluvnej podmienky vyjadrenej v bode 11 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, na základe ktorej žalobkyňa mala zaplatiť okrem istiny úveru aj poplatok vo výške 772,- Eur, je neplatná, v dôsledku čoho žalobkyňi povinnosť zaplatiť poplatok nevznikla, lebo v tejto časti je zmluva od počiatku neplatná. Žalobkyňou zaplatený poplatok vo výške 772,- Eur je tak na strane žalovaného bezdôvodným obohatením. Podanou žalobou žalobkyňa sa domáha jeho vydania, preto súd na základe skôr uvedeného skutkového stavu a v zmysle citovaných zákonných ustanovení uložil žalovanému povinnosť žalobkyňi sumu 772,- Eur vydať.

Len pre úplnosť súd dodáva, že v konaní sa bližšie nezaoberal otázkou, či žalobkyňa na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky má naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c/ O.s.p., lebo tento je zrejmý z ustanovenia § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., pričom navyše neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľských sporoch, aký je aj tento spor, súd môže podľa § 153 ods. 4 O.s.p. vysloviť aj bez návrhu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej voči žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške jej osobných trov i trov jej právneho zastúpenia, lebo v konaní bola zastúpená advokátom.

Právny zástupca žalobkyne výšku trov konania vyčíslil elektronickým podaním súdu doručeným dňa 18.4.2016, teda v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. (dni 16.4. a 17.4. boli dňami pracovného pokoja), sumou 339,02 Eur a to na trovách právneho zastúpenia žalobkyne.

Vychádzajúc z predloženého vyčíslenia trov právneho zastúpenia a príslušných ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z.z. súd žalobkyni na trovách jej právneho zastúpenia priznal 355,68 Eur (žalobkyňa v konaní sa domáhala dvoch nárokov, nároku o vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorom hodnotu veci nie je možné vyjadriť v peniazoch a tak základnú sadzbu tarifnej odmeny je treba určiť podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. vo výške 1/13 z výpočtového základu, ktorý pre rok 2014 bol 804,- Eur a pre rok 2016 vo výške 858,- Eur; a tak tarifná odmena za jeden úkon právnej služby pre rok 2014 je 61,87 Eur a pre rok 2016 je 66,- Eur a tarifná odmena za jeden úkon právnej služby s hodnotou 772,- Eur je 51,45 Eur, preto súd v súlade s ustanovením § 13 ods. 3 vyhlášky vychádzal pri úkonoch právnej služby vykonaných v roku 2014 z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vo výške 79,02 Eur /tarifná odmena s najvyššou hodnotou zvýšená o 1/3 veci s nižšou hodnotou/ a pri úkonoch právnej služby vykonaných v roku 2016 z tarifnej odmeny 83,15 Eur; pri jednom úkone právnej služby vykonanom v roku 2014 tak právnemu zástupcovi žalobkyne patrí odmena vo výške po 79,02 Eur - za dva úkony právnej služby 1./ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientkou dňa 13.11.2014, 2./ žaloba zo dňa 13.11.2014 za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2016 odmena vo výške 83,15 Eur, účasť na pojednávaní dňa 14.4.2016, spolu na odmene 241,19 Eur, podľa § 16 ods. 3 vyhlášky paušálna náhrada za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 v sume 8,04 Eur a za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2016 po 8,58 Eur, spolu na paušálnej náhrade 24,66 Eur, na náhrade hotových nákladov: podľa § 15 písm. b/ v spojení s § 17 ods. 1 vyhlášky na náhrade za stratu času v súvislosti s cestou právneho zástupcu žalobkyne na pojednávanie dňa 14.4.2016 zo Svidníka do Bardejova a späť za tri polhodiny po 14,30 Eur, spolu 42,90 Eur, priznáva sa v súlade s vyúčtovaním 1, čo je 21,45 Eur podľa § 17 ods. 4 vyhlášky v spojení s § 1 písm. b/ Opatrenia MPSVaR č. 632/2008 Z.z. na cestovných nákladoch za použitie osobného motorového vozidla na pojednávanie dňa 14.4.2016 zo Svidníka do Bardejova a späť 70 km pri použití motorového vozidla Škoda Fabia EČ: A. pri priemernej spotrebe podľa technického preukazu 6,2 l/100 km a cene benzínu 1,214 Eur/liter a základnej náhrade podľa § 7 ods. 9 zák. č. 283/2002 Z.z. 0,183 Eur/km jazdy, spolu 18,20 Eur, priznáva sa 1/2, čo je 9,10 Eur, spolu na hotových nákladoch 30,55 Eur a spolu 296,40 Eur, k čomu podľa § 18 ods. 3 vyhlášky je treba pripočítať 20 % daň z pridanej hodnoty, čo je 59,28 Eur).

Súd pritom dodáva, že pri náhrade hotových nákladov súd v súlade s vyčíslením predloženým právnym zástupcom žalobkyne priznal iba polovicu skutočných nákladov, lebo v ten istý deň právny zástupca žalobkyne vykonal cestu zo Svidníka do Bardejova a späť v dvoch veciach, v ktorých zastupoval žalobkyňu; okrem veci sp. zn. 5C 265/2014 aj vo veci sp. zn. 3C 53/2016.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).